

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְדָּךְ

הַתְּשׁוּבָה שְׁכוּלָלָת אֶת כָּלֶן –
דֶּרֶךְ הַשֵּׁם הַטּוֹבָה בְּיֹתֵר.

מִשְׁנָה, מִסֵּכַת אָבוֹת, פֶּרֶק ב' מִשְׁנָה ט'

הַרְבֵּה הַגָּדוֹל נִשְׁאַהֵב אֶת הַנֶּשֶׁם

רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הָיָה צַדִּיק
עָצוּם וְאוֹהֵב הַנֶּשֶׁם. הָיוּ לוֹ
לוֹ חֲמִשָּׁה תַּלְמִידִים חֲכָמִים,
וְהוּא אָהֵב אוֹתָם כְּמוֹ בָּנִים.
יַחַד, הֵם לָמְדוּ תוֹרָה יוֹמָם וּלְיָלָה
מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה וְאַמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּבוֹרָא.

"צאו וראו איזוהי דרך ישראל"

יום אחד, פנה הרב אל תלמידיו בשאלה שדורשת התבוננות
אמקה: "צאו להתבונן בעולמו הנפלא של השם. חפשו ומצאו:
מהי המדה הטובה ביותר שבה אדם יכול לעבד את אלוהיו
לאורך כל חייו?"

מַחֲפָשִׁים אֶת תְּשׁוּבַת הָאָמֶת

הַתְּלַמִּידִים יֵצְאוּ לַדֶּרֶךְ. כָּל חָכָם הֵלֵךְ לְדַרְכוֹ כְּדִי לַיָּד לַחֲשׁוֹב,
לְהִתְפַּלֵּל כִּיּוֹר, לְהִתְפַּלֵּל בְּשֶׁקֶט וּלְבַקֵּשׁ חֲכָמָה מִשָּׁמַיִם.
כָּל אֶחָד מֵהֶם חֲזַר אֶל הָרֶב עִם תְּשׁוּבָה שׁוֹנָה, עֲמָקָה וּמֵיִיחָדָת.

רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר: עַיִן טוֹבָה

מַהִי עַיִן טוֹבָה? לִרְאוֹת תָּמִיד
אֶת הַטּוֹב בְּכָל אָדָם וּבְכָל מַצָּב
מִדִּיּוּצָב שֶׁהַנֶּשֶׁם בָּרָא עֲבוּרָנוּ.
מִי שֵׁינֵשׁ לוֹ עַיִן טוֹבָה, אֵינוֹ מְקַנָּא
אֶלָּא שִׂמְחָה בְּחֻלְקוֹ, וּמוֹדָה לַנֶּשֶׁם
עַל הַנִּשְׁפָּע וְהַחֲסֵד בְּעוֹלָם.

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר: חֵבֵר טוֹב

לְהִיּוֹת חֵבֵר נֶאֱמָן שְׁתוּמָה,
עוֹזֵר וְאוֹהֵב אֶת חֵבֵרוֹ שְׁלֻצְדוֹ.
כַּאֲשֶׁר יְהוּדִים אוֹהֲבִים זֶה
אֶת זֶה וְעוֹזְרִים אִישׁ לְאָחִיו,
הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה
בִּינֵיהֶם, וְהַשֵּׁם שְׂמֵחַ בָּנוּ.

רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: שָׁכֵן טוֹב

לְדַאֵג לְאַנְשֵׁי הַסְּבִיבָה הַקְּרוֹבָה
אֵלֵינוּ כָּל הַזְּמַן. אָדָם שֶׁשָּׂם
לֵב לְשִׁכְנוֹ וּמִסִּיעַ לָהֶם,
מְקַיֵּים לְהַפְּלִיא אֶת הַמִּצְוָה
"וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ" וּמְקַדֵּשׁ
אֶת שֵׁם שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: הַרְוֵאָה אֶת הַנוֹלָד

הַחֲכָמָה לַחֲשֹׁב מֵרֹאשׁ עַל הַתּוֹצָאָה
שֶׁל כָּל מַעֲשֵׂה טָרֶם עֲשִׂיתוּ.
אָדָם כָּזֶה בּוֹחֵן בְּזִהִירוֹת אֶת
צַעְדָּיו, מִבֵּין לָאֵן הֵם יוֹבִילוּ, וְכִּי
מִבְּטִיחַ שֶׁתִּמִּיד יַעֲשֶׂה רַק אֶת
רְצוֹן הַשֵּׁם וַיִּתְּרֶחֶק מִן הַחֵטָא.

אַרְבַּע תְּשׁוּבוֹת נִפְלְאוֹת...

אלו הן מדות עצומות וחשובות שמקרבות את האדם לאלקיו.
אך רבן יוחנן בן זכאי עדין המתין לתשובה של התלמיד
החמישי והאחרון, העניו והחכם — רבי אלעזר בן עזריה.
מה הוא יגיד לרב?

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְךָ אוֹמֵר: לֵב טוֹב

רַבִּי אֶלְעָזָר עָנָה שְׁתֵּי מִלִּים בְּלִבָּד: "לֵב טוֹב". לֵב שְׁמָלָא בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם וּבְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. לֵב טָהוֹר שְׂרוּצָה תָּמִיד, בְּכָל רִגַע, לַעֲשׂוֹת פְּעֻלּוֹת טוֹבוֹת וּלְשַׁמַּח אֶת בּוֹרְאוֹ יוֹתֵר מִכָּל דְּבַר אֲחֵר.

הישמחה בגלוי האמת

אמר להם הרב בשמחה עצומה:
"רואה אני את דברי אלעזר בן
עזר מדבריכם, שבכלל דבריו —
דבריכם!"

הרב פסק מיד שהלב הטוב של
רבי אלעזר קלע לאמת הגדולה
ביותר של השם.

מה פֵּרוּשׁ "כוללת את כָּלֶן"?

תִּאָּוְרוּ לָכֶם עֵץ נִפְלָא וְחֲזָק.
אִם הַשְׁרֵשׁ שְׁלוֹ עֲמֹק, טָהוֹר
וּבָרִיא, כָּל הָעֵץ יִצְמִיחַ עֲנָפִים
יָפִים וּפִרוֹת מְתוֹקִים.

הַלֵּב שְׁלָנוּ הוּא הַשְׁרֵשׁ!
הַשְׁרֵשׁ שֶׁהַנֶּשֶׁם נָטַע בְּתוֹךְ
הַנֶּשְׁמָה שְׁלָנוּ.

הֵלֵב הַטוֹב הוּא הַמָּקוֹר

עין טובה - לראות חיוב

חבר טוב - עוזר מאהבה

שכן טוב - מתוך אכפתיות

רואה את הנולד - לא לצער את בוראו

לֵב טוֹב

כאשר לאדם יש לב טוב, הכל נובע ממנו!

הסוד של רבי אלעזר

רבי אלעזר ידע סוד עצום: "השם יראה ללב" -
הבורא בוחן את מה שנמצא עמוק בפנים.
כשהלב שלנו פתוח וטהור לאלקים, כל שאר
המעשים שלנו בחוץ מאירים באור קדוש.

מִתְחִילִים אֶת הַתְּקוּן מִבְּפָנִים

לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ מְנַסִּים לְתַקֵּן רַק
אֶת הַהִתְנַהּגוֹת שֶׁלָּנוּ כָּלִפִּי חוּץ.
אָבֵל חֵז"ל מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ
שֶׁהַכֹּל מִתְחִיל בִּלְב.
לְכֵן כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים יַחַד
מִיָּדִי בּוֹקֵר, אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים
אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים וְזוֹעֵקִים לַשֵּׁם:
"וְטֵהָר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת!"

הֵלֵב הַטּוֹב שְׁלָךְ מֵאִיר אֶת הָעוֹלָם

וְמָה אֶתָּה? נִסָּה הַיּוֹם לְבַקֵּשׁ בְּתַפִּלָּה לֵב טוֹב. כְּשֶׁתִּבְחַר לְרָצוֹת תִּמְיֵד בְּטוֹבַת חֲבֵרֶיךָ, לְוַיְתֵּר,
וּלְאַהֲבָה — תִּרְאֶה אִיךָ אֶתָּה הוֹפֵךְ לַעֲבֹד הַשֵּׁם הַטּוֹב וְהַשְׂמִיחַ בְּיוֹתֵר!
הַשֵּׁם אוֹהֵב אֶת הֵלֵב שְׁלָךְ.

לב שמח בנשים

שנזכה ללמד ממִשְׁנֵת תלְמִידֵי רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הַקָּדוֹשִׁים.
יְהִי רָצוֹן שְׁנַצְלִיחַ לְמֵלֵא אֶת לִבֵּנוּ הַקָּטָן בְּאַהֲבַת תּוֹרָה עֲצוּמָה,
בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית, וּבְאַהֲבַת הַבּוֹרָא שְׁלֵא נִגְמַרְתָּ. אָמֵן!

